

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 377
din 02.07.2009

Dosar nr: 705/2008

Petiția nr: 10811/14.08.2008

Petent: F – I H

Obiect: nemulțumirea petentului pentru faptul că nu au fost sancționați judecătorii care au participat la judecarea dosarului privind contestarea Deciziei nr. 204287, emisă de Casa de Pensii Hunedoara.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1. F I H , cu domiciliul în

I. 2. Denumire și sediu reclamat

2. Consiliul Superior al Magistraturii, cu sediul în București, Calea Plevnei, nr. 141B, sector 6

II. Citarea părților

În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

Prin adresa nr.15422 din 03.12.2008 a fost citat petentul.

Prin adresa nr.15423 din 03.12.2008 a fost citat Consiliul Superior al Magistraturii prin reprezentant.

Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 15.01.2009

La termen părțile nu s-au prezentat.

III. Susținerea părților

Susținerea petentului

În memoriul său, înregistrat cu nr. 13217/15.10.2008, petentul sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la faptul că, pe data de 29 ianuarie 2008, tatăl petentului a contestat în instanță Decizia nr. 204287, emisă de Casa Județeană de Pensii Hunedoara la data de 4 XII 2007 și comunicată titularului pe data de 17. XII. 2007. Litigiul a fost înregistrat pe rolul Tribunalului Hunedoara cu dosar nr. 461/97/2008, petentul fiind mandatarul tatălui său pentru acest proces. Petentul a sesizat Consiliul Superior al Magistraturii pentru a verifica anumite aspecte privind conduita magistraților (M M și G A) care au participat la judecarea dosarului și în ciuda faptelor comise de judecătorii M M și G A , Inspecția judiciară din Consiliul Superior al Magistraturii a ignorat cu desăvârșire acuzațiile ce li se imputau și au pretextat în schimb că sesizarea petentului privind conduita așa zișilor magistrați are la bază în principal, nemulțumirea legată de rezultatul obținut cu ocazia participării la concursul organizat de Consiliul Superior al Magistraturii.

Potentul precizează că a participat în luna februarie 2006 la un concurs pentru ocuparea unui post de consilier juridic-personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul aparatului propriu al CSM. Potentul precizează că a fost respins în mod nejustificat și inoportun deoarece a fost primul în clasament după două probe și înainte de contestații, iar după contestații o singură persoană deja angajată în C.S.M. înainte de acel concurs a fost admisă, celelalte 10 posturi rămânând vacante. Potentul a acționat în judecată autoritatea considerată vinovată pentru săvârșirea nenumăratelor abuzuri și a fost nevoit să se apere prin diverse acțiuni și petiții către C.S.M., Curtea de Apel București, Înalta Curte de Casație și Justiție, ajungând la Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Potentul consideră că a fost discriminat deoarece a fost tratat ca o „oaie neagră” pentru că și-a permis să critice neregulile săvârșite de C.S.M. în activitatea de recrutare a magistraților, a celor asimilați magistraților și auditorilor de justiție din cadrul Institutului Național al Magistraturii.

Susținerile Consiliului Superior al Magistraturii

Prin adresa nr. 903/L/2008, înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu nr.14956 din 25.11.2008 Consiliul Superior al Magistraturii consideră că situația prezentată de petent nu este în măsură să cadă sub incidența dispozițiilor art.2 alin 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată și nu i-a fost restrâns nici unul dintre drepturile și libertățile fundamentale consacrate de lege.

Nepronunțarea unei soluții în favoarea sa de către Tribunalul Hunedoara în dosarul nr. 461/97/2008, respectiv nesanționarea judecătorilor care au participat la judecarea dosarului menționat de către Inspecția judiciară din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, nu pot constitui aspecte care să contureze existența unei discriminări în sensul prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată.

Referitor la modul de soluționare a dosarului aflat pe rolul Tribunalului Hunedoara, precizează că nici Consiliul Superior al Magistraturii și nici vreo altă instituție, cu excepția instanțelor de control judiciar, nu pot cenzura hotărârile judecătorești.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petentul sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la faptul că, petentul este nemulțumit de de rezultatul obținut cu ocazia participării la un concurs organizat de CSM

În drept, analizând faptele reținute în petiție, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din **O.G.137/2000** cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

- a) **Existența unui tratament diferențiat** a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.
- b) **Existența unui criteriu de discriminare** conform art. 2 alin. 1 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu modificările ulterioare.
- c) **Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.** Colegiul Director reține că , situația prezentată în conținutul memoriului formulat de petent nu este în măsură să atragă incidența dispozițiilor art. 2 alin 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată. Nepronunțarea unei soluții în favoarea petentului de către Tribunalul Hunedoara în dosarul nr. 461/97/2008, respectiv nesancționarea judecătorilor care au participat la judecarea dosarului nr. 461/97/2008 de către Inspekția judiciară din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, nu pot constitui aspecte care să contureze existența unei discriminări în sensul prevederilor O.G. nr.137, republicată.
- d) **Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim**, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

Astfel, nu toate situațiile în care anumite persoane sunt tratate diferențiat, pot constitui fapte sau acte de discriminare, iar un asemenea tratament poate avea la bază un alt motiv decât apartenența persoanei respective la una dintre categoriile prevăzute în art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000.

Examinând sesizarea petentului și dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că faptele prezentate nu constituie fapte de discriminare potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. faptele prezentate nu constituie acte de discriminare, conform **art. 2 alin. 1** Ordonanței de Guvern nr. **137/2000**, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. o copie a hotărârii se va transmite părților ;

V. Modalitatea de plată a amenzii

-Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

VASILE MONICA ANA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

